

skal jeg ikke nærmere omtale. I sproglig Henseende skal jeg kun nævne et vigtigt, hans i s. 2, 4de. Linie. Der staaer: "Samme Dog skal ingen paa Landet bosat privat Læge være pligtig at foretage Eigsyn i større Afstand end $\frac{1}{4}$ Meil fra hans Bolig." Jeg antager, at dette skal være sin Bølgmen, det er jo Noget, der har mindre Betydning, sidet jeg antager, at det i det Hele vil være nødvendigt at ordne de gode Læger, der ere nedlagte i dette Lovforslag, paa en saadan Maade, at det bliver noget klarere og almindeligere, og ved denne Leilighed vil man da ogsaa kunne foretage de sproglige Rettelser, som der mulig kunde være Anledning til.

David: Dette Lovforslag er fremgaaet af en saa menneskefjærlig Bestræbelse, at jeg ikke kan sige det end billigere det, selv om jeg ikke deler den almindelige Mening, at Erfaring skulde have bekræftet at Skindøde ere blevne hegravede. Jeg skal heller ikke undersøge, om og hvorvidt de Bestemmelser, som her ere truffne, ere tilstrækkelige til at fjerne denne Frygt fra dem, som i nogen høj Grad have den; men hvad jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, er, at dette Lovforslag ligesom den ældre Forordning om Eigsyn i en vis Henseende er blevet staaende paa et meget indskrænket Standpunkt, idet man ikke har benyttet denne Lov til at komme til Rundskaab om en Mængde Forhold, som det andet Thing nedsatte Udvalg har anbefalet til Justitsministerens særdeles Opmærksomhed og tillagt en stor Vægt, men som efter min Overbeviisning, saaledes som Loven er affattet, slet ikke kunne staves tilveje. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Placaten af 1829, som for Kjøbenhavns Bedkommende foreskriver de Bestemmelser, der dengang ansaaes for tilstrækkelige for at imødegaae den Frygt, som man nu paa anden Maade søger at imødegaae, ikke indeholdt Noget om egentlige Dødsattesters Udstedelse. Det var først i 1832 ved en Placat af 17de Februar, at det blev pålagt Lægerne at udstede formelige Dødsattester efter et opgjort Schema, altsaa saavel efter, at Placaten af 13de Januar 1832 havde indvidet Bestemmelserne om Ege-

synet til de øvrige Kjøbstæder og til Landet. Smidlertid havde man med Hensyn til Dødsattester om Dødsårsagerne, og hvad der under hører, Dødsattester, der ere saa vigtige til Bedømmelsen af sanitære og andre Forhold i Landet, ingen andre Forskrifter end dem, der gjaldt for Kjøbenhavn. Disse Forskrifter ere flere Gange blevne forandrede, senest ved et Circulære, jeg troer af 11te Marts 1848, der endnu staaer ved Magt, hvorigodt der som sagt ikke findes det mindste Paalæg om Opgivelse af Dødsårsagerne for Kjøbstæderne og for Landets Bedkommende. Spørgsmaalet om hvorledes Dødsårsagerne forholdt sig i de forskjellige Lande, er flere Gange kommet paa Digtale ved de almindelige statistiske Forsamlinger, som have fundet Sted; man har der opfordret de tilstedeværende Delegerede til at udtale sig om, hvorledes det forholdt sig med disse Aarsager i de forskjellige Lande, og hvorledes man troede der at kunne tilvejebringe en almindelig Rundskab om dette Forhold, og det blev da for flere Lande, navnlig for Englands, Belgiens og nogle mindre tyske Staters, Bedkommende udtalt, om man antog at kunne fremstafte et tilstrækkeligt Overblik over Dødsårsagerne, baade fra Byerne og fra Landdistrikteterne. Efter det Rundskab, jeg havde til Forholdene her i Landet, maatte jeg derimod troe, at det ikke vilde være muligt at fremstafte tilstrækkeligt paalidelige Dødsattester om Dødsårsagerne paa Landet, medens jeg derimod antog, at det vilde være muligt for Kjøbenhavns og Kjøbstæderne Bedkommende. Det var i Marts 1853 ved Forsamlingen i London, at dette Spørgsmaal kom paa Digtale. Justitsministeret, med hvem det statistiske Bureau og Sundhedscollegiet havde corresponderet derom, udtædte ogsaa i Slutningen af 1856 et Circulære til Dødsattesterne og gjennem Sundhedscollegiet til Lægerne, hvorefter man har fremstafte Dødsattester om alle Dødsårsager for Kjøbstæderne Bedkommende, og det er siden 1857 indtil nærværende Tid, at vi have en paalidelig og, jeg tror, sigende, fuldstændig Rundskab til Dødsårsagerne i Byerne, i Kjøbenhavn, men ikke paa Landet. Nu derimod, da Lægerne Tal